

fit første Foredrag i Dag med at udtrykke sin fulde Forventning om, at dette, som her foreligger, ikke skulde blive til noget. Jeg skal lade det ærede Medlem beholde sin Jubel og sin store Forventning og i den Henseende ganske rolig afvente Begivenhederne. Jeg har en anden Forventning og et andet Haab end det ærede Medlem. For øvrigt maa jeg ogsaa gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa en Mærkelighed, og det er dette, at medens man fra den anden Side tidligere klagede over, først at vi havde stillet Hensynet til Havebruget op i en saadan bengalsk Belysning, at det overflinnede alt det andet og derefter havde ladet dette Hensyn falde — der hørtes mindre Tale derom — vendes det nu saaledes om, at det er de ærede Medlemmer, der have taget den Side af Sagen op og vilde nøjes med at gennemføre et Lovforslag, der udelukkende sigter paa dette ene Formaal. Det er Rænnen i Lovforslaget, siger det ærede Medlem, alt det andet er kun Skaller. Saa stærke Ord have vi ikke turdet bruge om det Hensyn, vi ganske vist fremdeles sætte i første Række, Hensynet til det mindre Landbrug her i Landet, og særlig til Havebruget; men jeg er selvfølgelig særlig tilfreds med, at denne Interesse nu ogsaa er vaak fra den Side og har ført dem til at stille det Wændingsforslag, som er stillet i Dag, og som jeg ganske vist alligevel forudsætter er stillet mere i Spøg end i Alvor. Overfor det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) vil jeg kun tage det Forbehold, at naar han bliver ved at søge at slaa noget fast — nu staar det fast, at vi fra vor Side have gjort det eller det i en lang Række, som jeg ikke her skal komme ind paa — skal jeg sige ham, at der er intet, der staar fast eller bliver slaaet fast, fordi han udtaler det. Det er blevet modsagt Gang paa Gang under denne Forhandling, og det kunde ikke falde mig ind at tage det op Ord for Ord igen — hele den lange Række af Paastande, som fuldstændig svæver i Luften. Jeg tager kun her et Forbehold en Gang for alle, men overfor et eneste Punkt vil jeg gøre det udtrykkeligt og det er dette, som det ærede Medlem altid og altid kom tilbage til, idet han fremstillede det — saaledes, som det selvfølgelig ogsaa er hans Afgt at fremstille det, hvor han ellers lærdes i Verden — som om her havde været et Valg mellem, hvem der vil gennemføre Rettelser paa de almindelige Livsforholdene, som her er Tale om, og saa gennemføre en Alverdensforsørgelse for ubemidlede. Jeg søger fra min Side at slaa dette fast — og jeg tror med noget større Berettigelse end det ærede Medlem — at et saadant Valg har ikke foreligget og forelig-

ger ikke i dette Øjeblik. Det, her foreligger, er Valget imellem, om man skal søge at gennemføre en Sag, der har en rimelig Udset til at gennemføres, eller gribe efter noget, der i Øjeblikket ingen saadan Udset har. For mig staar det saaledes, at naar dette Spørgsmaal skal afgøres af den almindelige Befolkning her i Landet, vil det særlig komme til at dreje sig om, hvorvidt Vælgerne Landet over i det hele have faaet en saadan politisk Udvikling, at de ere i Stand til at stelde Skallerne fra Rænnen (Stemmer: Ja, ja!) Ja, det er det, det gælder om, og den Ræne, det drejer sig om, er, at kunne se, hvad der i Virkeligheden kan udrettes, at man ikke lader sig føre i blinde af blotte Fantasier og Illusioner.

Berg: Jeg forstaar, at den ærede Ordfører ikke holder af at slaa noget fast, thi den ærede Ordfører indtager politisk og som Forhandlingsmand et meget flydende Standpunkt. Naar jeg tænker den ærede Ordfører for 5—6 Aar siden stod her som saa godt som hele Tingets Ordfører og forsikrede os, at det var ønskeligt at forhandle med det nuværende Ministerium, og derefter tænker paa de forskellige Sager, han har gennemgaaet i denne Mellemtid, indtil han nu staar her som Ordfører eller Medordfører for et forenet Regeringsparti, saa forstaar jeg, at det ærede Medlem ikke holder af de Ting, der kunne slaaes fast. Jeg skal ikke drøfte det Spørgsmaal nærmere, hvilke Grunde, for eller imod, der staa fast her. Vi saa Tid hører til at slaa fast, hvad der ikke er fast, men med Hensyn til dette Lovforslag kan jeg dog ikke nægte, at det vidner ikke om, at det ærede Medlem har været saa heldig i sin Gennemtænkning for at slaa noget fast; thi han har jo maattet forlade sit Sukkerophævelsesforslag. Han har alle Positionerne, hele Tariferingsvanskeligheden og alt det med de mange Prøver, man skal bedømme efter; det er ligesaa vanskeligt nu som før. I hans første Forslag var der dog et eneste lille Forrin, det nemlig, at man blot behøvede at se efter, om dette Sukker havde en lysere Farve end f. Eks. Standards Prøve Nr. 19; saa skulde det bestattes, ellers ikke. Nu skal al Ting ransages paa samme Maade. Han har heller ikke kunnet holde paa, at det var Sukker, der skulde erstattes Mlet, men han maatte gaa ind paa de Betragtninger, som hans ærede Medordfører for Njøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) fremsatte ved 1ste Behandling, at vi ikke maatte tage Sukkeret alene, men tage enkelte andre Ting med. Det bliver heller ikke slaaet fast, og hvad er der nu i det hele slaaet fast i dette Lovfor-